

מ"ת 5321/10/16 - מדינת ישראל נגד חסן אבו סולב

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 5321-10-16 מדינת ישראל נ' אבו סולב
תיק חיצוני: 448851/2016

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
חסן אבו סולב ע"י ב"כ עו"ד איתי יצחק וכן עו"ד גרבאוי

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר של המשיב (המבקש בהליך זה) לביטול פסילתו מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת במסגרת החלטה שהתקבלה בתיק המ.ת.

אין חולק כי כתב האישום אשר הוגש כנגד המבקש חמור ומייחס לו התנהגות חריגה הכוללת נהיגה במהירות בלתי נתפסת של 225 קמ"ש.

יחד עם זאת, צודק ב"כ המבקש כי המבקש חוסה תחת חזקת החפות ואיש לא קבע עדיין כי העבירה המיוחסת אכן בוצעה על ידו.

בעודו ממתין לתחילת משפטו (עדיין לא נקבע מועד ההוכחות ורק היום קבע כב' השופט לנדסמן כי החלטה בבקשה אשר הוגשה לפי סעיף 74 תענה בהחלטה תוך 45 יום מהיום) מצוי המבקש תחת פסילה פעילה כתוצאה מהחלטתי בתיק המ.ת.

בית המשפט העליון עסק בסוגיה של פסילה עד לתום ההליכים המשפטיים בבש"פ 8514/05 איוב אבו צעלוק נגד מדינת ישראל, עת קבע את ההלכה הבאה -

"במצב דברים זה נראה כי השימוש בתיבה "עד תום ההליכים" אינו יאה. אכן, פסילת רישיון נהיגה על פי הוראה זו יש בה מימד של ענישה טרם הרשעה וראוי כי השימוש שיעשה בה יהיה מדוד וקצוב בזמן. פסילה טרם הרשעה שאינה מוגדרת בזמן אינה מידתית ואין לקבלה."

יוצא כי במצב המשפטי הנוהג, נכון וראוי לפסול אדם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו כאשר בידי המדינה ראיות

לכאורה וכאשר מסוכנותו חריגה וברורה מתוך הראיות והנסיבות.

אולם, גם להליך זה הננקט לטובת הגנת הציבור, חובה לצקת מידתיות, שכן אין המדובר ב"מקדמה על חשבון ענישה" ועסקין באדם שכאמור נהנה בשלב זה מחזקת החפות.

בפרשה דנן הבהירו הצדדים בדיון שבפני כי בתיק זה יישמעו הוכחות ובשלב זה לא תמו הדיונים בפני כבוד השופט לנדסמן בנושא בקשה אשר הוגשה לפי סעיף 74 בחסד"פ.

רק בעוד כ-45 יום ידעו הצדדים מה הצפי לתחילת שמיעת ההוכחות בתיק, ובהינתן כי פגרת בתי המשפט בפתח, המדובר בהליך שעשוי להימשך חודשים ארוכים אם לא מעבר לכך.

המבקש פסול בשלב זה תקופה ארוכה של כ-9 חודשים (זאת לאחר שבתחילת הפרשה היה עצור מאחורי סורג ובריח, ולאחר מכן שהה תקופה לא קצרה בתנאים של מעצר בית מלא וחלקי).

אני סבור כי באיזון הכולל שבין חומרת האישום המיוחס לנאשם, עוצמת הראיות כפי שנבחנו על ידי במהלך ההחלטה בתיק המתועבר של המבקש (כפי שהתייחסתי אליו בהחלטה המקורית), די יהיה בתקופת פסילה אשר תסתיים בתום 10 חודשים מיום שהחלה להימנות בהחלטתי המקורית.

קביעת פרק הזמן לעיל באה גם על רקע החלטות שונות שקיבל בית המשפט המחוזי באר-שבע עת קצב במהירות של 161 קמ"ש במקום 90 את משך הפסילה עד תום ההליכים ל-5 חודשים (ראה -

ע"ח 50937-07-12 וכן ראה את החלטת בית המשפט המחוזי באר-שבע בתיק ע"ח 22758-05-12 המדברת בעד עצמה).

באיזון שבין המהירות החריגה המיוחסת במקרה דנן אל מול קציבות בית המשפט המחוזי בחריגות מהירות קלות יותר, מצאתי תקופה בת 10 חודשי פסילה כתקופה הולמת ומאוזנת למצב המתואר לעיל.

אשר על כן, הבקשה מתקבלת באופן בו בתום 10 חודשי פסילה מיום החלטתי המקורית על פסילתו של המבקש, תפקע פסילתו עד לתום ההליכים של רישיון נהיגתו.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשע"ז, 17 יולי 2017, בהעדר הצדדים.